

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
5 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Домусчі Степана Дмитровича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Домусчі Степана Дмитровича** (далі - Кандидат), який є суддею Одеського апеляційного адміністративного суду, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Надання неправдивих відомостей у декларації доброчесності

В декларації доброчесності судді за 2015 рік Кандидат підтвердив, що ним не приймалося одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» (<http://vkksu.gov.ua/userfiles/declaracii-suddiv/aasodes/domuschisd.PDF>). Однак, таке твердження Кандидата не відповідає дійсності.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень 23 грудня 2013 р. Одеський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів головуючого судді Домусчі С.Д., суддів Кравця О.О., Шеметенко Л.П. розглянули апеляційну скаргу Одеської обласної організації Політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» на постанову Одеського окружного адміністративного суду від 25 листопада 2013 року по справі за адміністративним позовом про обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання.

За наслідком розгляду цієї справи суд залишив апеляційну скаргу без задоволення, залишивши у силі постанову Одеського окружного адміністративного суду щодо заборони мирних зібрань на підтримку Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та заборони будь-яких інших мирних зібрань у період з 25 листопада по 31 грудня 2013 року за адресами центральних вулиць та адресами знаходження у м. Одесі державних установ (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/36257592>).

Водночас, відповідно до п. 1 статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним одноособово або у колегії суддів про обмеження прав громадян на проведення зборів, мітингів,

походів, демонстрацій в Україні у період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом.

Таким чином, Кандидат повідомив неправдиві відомості у декларації доброчесності. Незалежно від наявності умислу в діях Кандидата, мало місце порушення статті 3 Кодексу суддівської етики, яка наголошує, що **суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законслухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною і показника 3 «Чесність і непідкупність» Бангалорських принципів поведінки судді, згідно з яким суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка була бездоганною з точки зору стороннього спостерігача. Дії та поведінка судді повинні підтримувати впевненість громадськості у чесності й непідкупності судових органів.**

2. Дії, спрямовані на підрив авторитету до судової влади в суспільстві і віру народу в правосуддя

Громадська рада доброчесності наголошує, що оцінюючи відповідність судді критеріям доброчесності і професійної етики, вона не може вдаватися в оцінювання законності ухваленого ним рішення або розглядати таке рішення під кутом його професійного оцінювання. Однак ми беремо до уваги окремі рішення, ухвалені внаслідок злого умислу або грубої необережності, що підриває авторитет до судової влади в суспільстві і віру народу в правосуддя. Ухвалення суддею такого рішення є порушенням принципів професійної етики незалежно від того, чи було таке рішення оскаржене, скасоване чи притягався суддя до юридичної відповідальності.

Ухвалюючи постанову у справі № 815/8050/13-а про заборону мирних зібрань (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/35474264>) Одеський окружний адміністративний суд заборонив на значній території міста Одеси з 25.11 по 31.12.2013 р. включно проведення будь-яких мирних зібрань невизначеному колу осіб (вживанням словосполучень “**та будь-яких інших учасників заходів**”, “**та будь-яких інших мирних зібрань**”), чим фактично вийшов за межі повноважень, визначених статтею 162 Кодексу адміністративного судочинства України, а також всупереч наданій ним самим мотивації щодо участі у мирних зібраннях осіб з антагоністичними поглядами. В узагальненій доповіді правозахисних організацій за 2013 р. (Харківська правозахисна група) практика автоматичних заборон мирних зібрань щодо невизначеної кількості осіб на значній території охарактеризована як «ганебна практика, що суперечить чи не всім принципам адміністративного судочинства, що порушує право інших осіб знати про обмеження свого права, та позбавляє їх можливості захистити свої права» (додаток 1). Суд фактично у такий спосіб видав нормативний акт, до того ж не оприлюднений у притаманний для нормативних актів спосіб, надавши органам виконавчої влади надмірні повноваження і поставив всіх громадян, які не були учасниками процесу, в положення порушників їм невідомого правила. Вважаємо, що це факт сам по собі свідчить про допущення Кандидатом недоброчесної поведінки.

Прямі наслідки свавільного рішення суду першої інстанції детально описані моніторинговою громадською організацією Майдан Моніторинг (додаток 2).

Кандидат, будучи доповідачем в колегії суддів Одеського апеляційного адміністративного суду

разом з Кравцем О.О. та Шеметенко Л.П. залишив без змін постанову суду першої інстанції, не надавши їй належної правової оцінки. Будь-яка окрема думка Кандидата в реєстрі судових рішень відсутня.

У подальшому ухвала, яку Кандидат підписав разом із Кравцем О.О. та Шеметенко Л.П., була скасована постановою Вищого адміністративного суду України від 27.05.2014 (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/39107858>), що однак не є визначальним для Громадської ради доброчесності з метою затвердження цього висновку.

З урахуванням обставин, за яких працювала система правосуддя в той період, характеру дій органів виконавчої влади, автоматичне, дослівне підтримання Кандидатом в складі колегії суддів безглузких тверджень позивача і суду 1-ої інстанції про те, що, мовляв, “різнополярність поглядів мітингувальників є загрозою національній безпеці” свідчить про порушення всією колегією суддів Одеського апеляційного адміністративного суду принципу незалежності, за яким **суддя повинен не тільки не мати неналежних зв’язків з виконавчою та законодавчою гілками влади і не діяти під їхнім впливом, але й поводитися таким чином, щоб відсутність таких зв’язків і впливу була очевидна для стороннього спостерігача** (показник 1 «Незалежність» Бангалорських принципів поведінки судді). Будучи суддею апеляційної інстанції Кандидат, залишаючи в силі рішення про заборону мирних зібрань, не лише знехтував цим принципом, а ще й надав відповідний приклад іншим членам суддівського корпусу, утверджуючи ганебну практику; продемонстрував суспільству саме таке поведіння судової гілки влади, що викликає страх і безпорадність громадян у зв’язку з підтримкою свавілля судом, з яким останній мав обов’язок боротися.

Громадська рада доброчесності нагадує, що не обтяжена висновками Вищої ради правосуддя від 22.03.2017 р. про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно Кандидата (додаток 3), оскільки не вирішує питання притягнення Кандидата до відповідальності будь-якого виду. Однак Громадська рада доброчесності вважає за необхідне зауважити, що мотивація ухвали Вищої ради правосуддя за підписами І.Ю.Мамонтової, П.М. Гречківського і А.С. Олійник заснована на хибному тлумаченні пункту 1 частини п’ятої статті 189 Кодексу адміністративного судочинства України, про що вже зазначалося у висновку щодо [кандидата О.О.Кравця](#). Також зазначалося, що істотним наслідком постановлення незаконної ухвали був підрив віри в правосуддя, у зв’язку з демонстративним порушенням принципу незалежності судді.

Незалежність судів є прерогативою чи привілеєм, що надається не на користь власних інтересів суддів, а на користь забезпечення верховенства права та в інтересах тих осіб, що покладають надію на правосуддя. Порушення принципу незалежності має наслідком порушення прав громадян, адже позбавляє їх надії на справедливість. Це є окремою підставою для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності і професійної етики.

3. Недостовірність відомостей, зазначених Кандидатом у майновій декларації

3.1. В електронній декларації Кандидата за [2015](#) рік та за [2016](#) рік Кандидатом зазначено, що йому належить на іншому праві користування (праві керування) легковий автомобіль MITSUBISHI OUTLENDER 2008 року випуску, право виникло 05.11.2008р. Інформація про цей

транспортний засіб мала б бути зазначена у розділі “транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта” в деклараціях за [2013](#) та [2014](#) роки, але таку інформацію кандидат не зазначив.

3.2. В анкеті кандидата на посаду судді Кандидатом зазначено про наявність фінансового зобов'язання на момент заповнення анкети (аркуш досьє 35) - договору позики, укладеного із фізичною особою 15 липня 2008 року. В деклараціях за 2013 рік, 2014 рік в розділі VI, фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати відсутня інформація про зазначений договір позики. В деклараціях Кандидата за 2015 рік та 2016 рік в розділі 13, фінансові зобов'язання, наявна інформація про фінансове зобов'язання, що виникло на підставі договору позики від 15.07.2008р., в 2015 році розмір зобов'язання 310000 грн., в 2016 році 260000грн.¹

Зазначені обставини дають можливість зробити **висновок про недостовірність відомостей у деклараціях Кандидата за 2013 і 2014 роки.**

У разі недостовірності відомостей щодо наявності майна (майнових прав), зазначених у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, до Кандидата як судді мала бути застосована заборона, визначена Законом України «Про очищення влади», протягом десяти років обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація). Зміст декларацій за 2014 р. і 2015 роки з очевидністю вказує на те, що перевірка за цим Законом була проведена неналежним чином, що дало можливість Кандидатові уникнути застосування цієї заборони.

На підставі викладеного, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат Домусчі Степан Дмитрович не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки в окремому файлі

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

---

¹ З незрозумілих причин в декларації Кандидат надає зазначає в якості особи, на користь якої виникло зобов'язання, Домусчі Степана Дмитровича, що викликає сумніви адже прізвище ім'я і по батькові кредитора збігається з прізвищем ім'ям і по батькові Кандидата.